

23 DRŽAV ODOBRILO PREDLOG DRŽAVNEGA TAJNIKA

AMERIŠKE DRŽAVE SO ZELO VZNEMIRJENE VSLED GLASOVANJA NEMCEV V PLEBISCITU

Tudi Anglija je zadovoljna z Hullovim predlogom, toda pri tem se sklicuje na komisijo Lige narodov. — Edino Italija je proti predlogu. — Več nemških ladij je pripravljenih v južno-ameriških pristaniščih, da odplujejo preko 3 milj daleč od obal, da lahko naziji glasujejo.

WASHINGTON, D. C., 7. aprila. — Triindvajset držav je odobrilo predlog ameriškega državnega tajnika Hulla, naj se nudi izdatno pomoč političnim beguncem iz bivše Avstrije in Nemčije.

Anglija je obvestila Združene države, da je s predlogom zadovoljna ter je tozadevni odgovor izročil ameriškega poslaniku angleški vnanji minister viscount Halifax s pristavkom, da je treba sodelovanja s posebno komisijo Lige narodov, ki je bila že pred dvema letoma v to svrhu ustanovljena.

Po Hullovih načrtih bo osnovan poseben pomožni odbor. Hull je priložil svoj predlog devetin evropskim državam in osem ameriškim republikam. Razen Italije so ga vse države sprejele.

BUENOS AIRES, Argentine, 8. apr. — Nemške konzularne oblasti z vso naglico izdelujejo priprave za nemške in avstrijske državljane, da bodo udeleženi v plebiscitu, čegar namen je odobriti in potrditi priklonitev Avstrije k Nemčiji.

Nemške ladje ob Atlantiku in ob Pacifiku bodo vzele na svoj krov na tisoče Nemcev in Avstrijcev in jih bodo odpeljale preko teritorialne meje treh milj, da jim bo po mednarodnem pravu dovoljeno glasovati.

Južnoameriške države so zaradi tega glasovanja zelo vznemirjene, ker ga smatrajo kot dokaz, da Nemci ne vpoštevajo in spoštujejo osnovnih vstanov držav, v katerih živijo. Guvernerja dveh brazilskih držav, Parane in Rio Grande do Sul, sta prepovedala Nemcem in Avstrijcem iti na ladje, da bi glasovali v plebiscitu.

Argentina bo med onimi državami, kjer Nemci in Avstrijci ne bodo glasovali na ladjah. Nemški poslanik je to raztolmačil na ta način, da zaradi zemljepisne lege to ni mogoče, kajti Buenos Aires se nahaja 100 milj od morja in bi vožnja z ladjo vzela najmanj dva dni.

RIO DE JANEIRO, Brazilija, 8. aprila. — Z godbo in frankfurtarcomi so nemški in avstrijski naziji izvedli svoj plebiscit glede anšlusa na nemškem parniku Monte Olivia.

Parnik je na dveh voznjah prepeljal okoli 4000 Nemcev in glasovanje se je pričelo, ko je prišel parnik tri milje od obrežja.

Na isti način so Nemci in Avstrijci glasovali tudi po nekaterih drugih brazilskih mestih, razun v državah Rio Grande do Sul in Parana, kjer sta guvernerja prepovedala tako glasovanje.

PANAMA, 8. aprila. — Država Panama bo pri glasovanju v nemškem plebiscitu napravila dobiček, ko bo od vsakega Nemca, ki se bo odpeljal s parnikom nad tri milje od obrežja, zahtevala \$10. V pristanišču je pripravljen nemški parnik Cerigo, da odpelje Nemce na morje. Panamska vlada se v tem oziru drži stališča, da vsak tujec, ki gre tri milje od obrežja, zapusti panamski teritorij, torej potuje izven države. Po naselniški postavi pa mora vsak tujec, ki gre iz dežele in se hoče zopet vrniti, plačati \$10 za dovoljenje, da more zopet stopiti v deželo.

Japonci doživeli hud poraz

WM. GREEN PROTI C. I. O. KANDIDATOM

Pennsylvanske strokovne organizacije nameravajo reorganizirati državno federacijo. 1900 delegatov na konferenci.

HARRISBURG, Pa., 7. apr. — William Green, predsednik American Federation of Labor, je pozval danes strokovne organizacije države Pennsylvanije, naj porazijo pri prihodnjih volitvah kandidate Lewisaovega odbora za industrijsko organizacijo.

Green ni sicer nikogar z imenom imenoval, misli je pa Thomas Kennedy-ja, ki bo skušal dobiti nominacijo na demokratskem tiketu.

Kot znano, je Kennedy tajnik in blagajnik United Mine Workers (Lewisove organizacije), obenem pa tudi podgoverner države Pennsylvanije.

Green je govoril na konferenci, na kateri je bilo navzočih 1900 delegatov strokovnih organizacij. Konferenca je bila sklicana v namenu, da ustanovi državno federacijo American Federation of Labor. Sedanjio državno federacijo je Green suspendiral, ker ni hotel izključiti unij, pripadajočih CIO.

— Ali bo Ameriška delavska federacija, — je vzkliknil Green, — podpirala kandidata, katerega je postavil mož, ki nas hoče po vsej sili in z vsemu sredstvi uničiti?

S tem je mislil Green Lewisa, katerega je nazival tudi diktatorja in avtokrata.

ROMUNSKA POLITIKA

BUKAREŠTA, Romunska, 8. apr. — Novi romunski vnanji minister Nicolas Petrescu-Comnen je tujim časnikarjem pojasnil svojo politiko.

Svoja izvajanja je pričel z izjavo, da ne namerava izpremeniti sedanje politike. Glede Nemčije je rekel, da je bil mnogo let poslanik v Berlinu, kjer je imel priložnost spoznavati važnost romunsko-nemških odnosov, ter je poudaril, da je treba pospeševati te odnose.

Z ozirom na Rusijo je vnanji minister rekel, da bo ž njimi skušal dovesti do politike dobre sosedstva. Z ozirom na Madžarsko in Bolgarsko je izrazil upanje, da bo z dobro voljo mogoče rešiti še nerešena vprašanja.

Petrescu-Comnen je rekel, da bo Romunska ostala zvesta načelom Lige narodov. V splošnem pa se Romunska ne bo vmeševala v notranje zadeve drugih držav, zato pa tudi ne bo trpela, da bi se katere druga država vmeševala v notranje zadeve Romunske.

GEN. FRANCO ZMAGOVITO PRODIRA

Fašisti so zavzeli velike elektrarne v Trempu. Republikanci niso mogli razstreliti jezov.

General Franco Katalonska fronta, 8. apr. — Fašisti so včeraj zavzeli največje elektrarno Katalonije, električno.

Naloga, da zavzame te elektrarne, je bila poverjena generalu Jose Moscardu. Navarre brigada pod poveljstvom generala Solehage je čakala pri Ercoles, da proti jutru vdere v Temp. Brigada je tako naglo zavzela nato Tremp, da republikanci niso imeli niti toliko časa, da bi razstrelili velikanske jezove, iz katerih bi se razlilo 7.000.000 kubičnih metrov vode, ki naj bi zadržala fašiste v njihovi prodiranju.

Tremp je majhno trgovsko in industrijsko mesto, ki ima samo 3300 prebivalcev in je oddaljeno od francoske meje samo 50 milj.

BARCELONA, 8. apr. — Tortosa se še vedno nahaja v rokah vladne armade in je niti ne more doseči fašistična artilerija.

Toda, naj se na fronti dogodi karkoli, Barcelona je oddelna v svojem sklepu, da se do konca bori za neodvisnost Španske.

OSPICE V PENNSYLVANJI

HARRISBURG, Pa., 8. aprila. — Državni zdravstveni uradniki v Pennsylvaniji so prepričani, da se jim je po dolgotrajnih prizadevanjih posrečilo ustaviti epidemijo ospice. Celi okraj so bili pod karanteno in le v malokateri ljudski šoli v zapadnem delu Pennsylvanije se je vršil šolski pouk. Epidemija je dosegla svoj višek meseca februarja, ko je bila prijavljenih 79.047 slučajev. — Leta 1923 je bila epidemija še znatno hujša. Takrat je bilo 99.293 slučajev.

POJEDEL JE 60 JAJC

KNOXSVILLE, Ky., 7. apr. — Robert Sauls, ki tehta 200 funtov, je v pol ure pojedel 60 jajc v tekmi s Perryjem Corwinom, ki tehta 140 funtov in ki je omagal in prebledel, ko je pojedel 42 jajc.

DOBRO SE JE BIL PRE-SKRBEL

WELLSTON, O., 8. aprila. — Danes je preiskala policija nekega aretiranca in našla pri njem štiri steklenice piva, dva pinta žganja, dva noža, revolver in deset centov denarja.

NIEMOELLER PRIPELJAN IZ TABORIŠČA

Uporni pastor je bil iz Sachsenhausena odpeljan neznanokam. — Mogoče bo izpuščen, ali pa bo zaprt v trdnjavi.

BERLIN, Nemčija, 8. apr. — Uporni protestantski pastor dr. Martin Niemoeller ni več v koncentracijskem taboru. V ponedeljek je bil odpeljan iz taborišča v Sachsenhausenu v policijsko kaznilnico na Alexanderplatzu, kjer bo ali poslan v "časno" trdnjavo kaznilnico.

Njegova žena ga je v ponedeljek obiskala, v torek pa se je s svojimi otroci neznanokam odpeljala.

Iz tega dogodka njegovi prijatelji sklepajo, da bo Niemoeller v kakem kraju v Nemčiji mirno izpuščen, ali pa bo kje zaprt tako, da bo mogel videti svojo družino. Neko precej verjetno poročilo pravi, da se že nahaja v trdnjavi-ki ječi v Glatzu v Sleziji, nekaj milj od Vratislave.

Niemoellerjevi prijatelji trdijo, da je bil propagandni minister dr. Joseph Goebbels odgovoren za to, da je bil Niemoeller zaprt v koncentracijskem taborišču, zdaj pa da je za njegov zapor v trdnjavi odgovoren maršal Herman Goering. Mogoče pa je tudi, da bo Goering Niemoellerja izpustil.

Odkar je bil Niemoeller arhivan, je že mnogo delegacij skušalo prositi zanj notranjega ministra dr. Wilhelma Fricka in maršala Goeringa, toda oba sta izjavila, da zadeva katerega jetnika v koncentracijskem taboru ne spada v področje katerega državnika. Delegacije so skušale priti v stik s katerimkoli visokim nazijskim uradnikom, ki bi mogel prisiliti tajno policijo, da Niemoellerja izpusti. Tajna policija pa pravi, da je popolnoma neodvisna, razun od fuhrerja Hitlerja.

KAZNJENCI V SING SINGU

OSSINING, N. Y., 7. aprila. — Prebivalstvo državne kaznilnice Sing Sing je včeraj doseglo svoj višek. V kaznilnici je namreč 2727 kaznjencev ter 25 več, kot pa je za nje prostor.

CERKEV BOŽJEGA GROBA

JERUZALEM, Palestina, 8. apr. — Cerkev Božjega groba, ki je bila leta 1935 podprta z jeklenimi stebri, bo v nedeljo zopet zaprta, ker je nevarnost, da se poruši. Baziliko je zelo poškodoval potres v oktobru lanskega leta.

Palestinska vlada je posvarila cerkvene oblasti, da bodo v likovne obrede v baziliki opravili na svojo lastno odgovornost.

JAPONSKA ARMADA DVAJSET TISOČ MOŽ JE NA BEGU

HANKOV, Kitajska, 8. aprila. — Kitajski poveljniki zatrjujejo, da so zadali uničujoč udarec japonski armadi v južnem Šantungu, 45 milj severozapadno od Sučova.

MACKE NADLEGUJEJO MESTO

SALEM, Ore., 7. aprila. — V Salemu ni dovolj miši, da bi imele macke kaj posla in se zato ponoči zbirajo "na zabavo."

Meščani so se obrnili s prošnjo na mestne oblasti, da jim pomagajo, ter pravijo, da zaradi macke godbe ponoči ne morejo spati in da se otroci strašijo.

PREPIR V KRALJEVSKI HISI

PARIZ, Francija, 7. aprila. — Princ-soprog holandske prestolonaslednice princeze Julijane, Bernhard, je šel po prepiru s svojo ženo in kraljico Viljemino "v pokoj" nekje na Holandskem, kot poročila iz Haga poročevalce lista "Soir".

Poročilo pravi, da princ Bernhard že ni bil v Hagu od 26. marca, ker se je kraljeva družina sporekla zaradi poroke prinčevega brata princea Aschwina.

Kraljica Viljemina ni odobrvala Aschwinove namere, da se poroči z vdovo Jettle Sandberg, ki je sedem let starejša od njega.

ARABSKI TERORIZEM NE PONEHA

JERUZALEM, Palestina, 8. apr. — Po miru enajst dni arabski teroristi zopet izvršili dvojni umor. Žrtvi sta bila 24 mlada židovska naseljenca, 24 letni Efraim Titkin iz Detroita in 21 letni Liezer Korngold iz Toronta v Kanadi, ki sta oba člana ameriške občine v Ein Hashoret blizu Jeruzalema.

Štirje židi so se na dveh vozovih vračali s polja blizu Jeruzalema. Ko so dospeli na nek most, ki je bil oddaljen samo miljo od doma, tedaj jih je napadlo 30 Arabov, ki so pričeli s puškami na nje streljati.

Prvega voza krogle niso zadeli, pač pa voz, v katerem sta se peljala Titkin in Korngold. Skočila sta z voza, da se postavita v bran. Predno pa sta mogla pograbit svoje orožje, sta padla mrtva na tla.

Stražniki naselbine so slišali streljanje in so takoj hiteli na pomoč, toda oba sta bila že mrtva na tla.

Titkin zapuščala mlado ženo. Korngold pa je bil še samec. Oba sta pred petimi leti prišla iz Amerike v Palestino.

Kitajci so zadnja dva tedna dobili močna ojačenja okoli Tajerčvanga ter so v sredo zvečer z vseh strani pričeli napadati Japonce. En japonski oddelek so obkolili in ga popolnoma pobili ali po vjeli. S tem je bila vsaka nevarnost za Tajerčvang odvrnjena.

Nek japonski oddelek se je prebil skozi kitajsko črto in je nato divje bežal v severni smeri proti Jihsienu. Severni del Tajerčvanga pa še vedno drži nekaj sto Japoncev, katere pa Kitajci zaporedoma pobijajo.

Kitajsko vojaško poveljstvo pravi, da se je kitajska armada, ko je dosegla prvo zmago prejšnji teden pri Tajerčvangu, prostovoljno umaknila v namestu, da so se Japonci vrnili in zašli v past.

Tedaj so Japonci poročali, da so prebili kitajsko črto in da je mogoče padec Sučova vsak čas pričakovati.

V tem času so Kitajci dobili ojačenja in v sredo ponoči so pričeli s protinapadi. Potolčena je bila japonska armada, ki je ogrožala Sučov, skupno z armado pri Tajerčvangu.

Kitajski poveljniki zagotavljajo, da bodo v nekaj dneh izvojevali še večjo zmago, kajti Kitajci naglo zasledujejo Japonce, ki beže proti Jihsienu, ki je tudi že skoro popolnoma obkoljen.

Japonska armada pri Tajerčvangu je bila popolnoma odrezana od ostale armade in slednjice so ji pošle vojaške potrebščine, zlasti pa benzin.

General Čedžjen, vrhovni poveljnik ob Peiping—Hankov železnici, je v sredo, ko se je pričela velika protiofenziva, brzojavno obljubil, da bo med kitajske vojaške, ako zmagajo pri Tajerčvangu, razdeljenih \$100.000. Obenem pa so častniki na fronti zagrozili svojim vojakom da bo vsakdo vstreljen, ako bi se umaknil.

Vrhovni poveljnik kitajskih armad, maršal Čankajšek, je poslal armadi brzojavno okrožnico, v kateri svari armado in narod, da se ne veseli prezigodaj velike zmage, kajti vsakdo more izprevideti še zelo resni položaj narodne krize.

Čankajšek pravi, da je kitajski narod s trdnim delom in z veliko težavo prišel do edinstva, kar je najboljši dokaz zmaga pri Tajerčvangu. Čankajšek zaključuje svojo krožnico s pozivom na armado, da se je treba boriti dalje, dokler ni dobljena zmaga in šele tedaj se bo mogel narod v resnici veseliti.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saka, President

J. Lupsha, Sec.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto .. \$7.00
in Kanado	Za pol leta
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto .. \$7.00
Za četrt leta	Za pol leta

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: Chelsea 3-1242

Moderni klativitezi

Če stopiš v prostore pariškega Kluba raziskovalcev, se pričaja, da duh pustolovčin še ni izumrl. Trideset mladih ljudi sestavlja to zaključeno društvo in vsak izmed njih je gledal že smrti v obraz.

Le redke so prilike, da dobiš vseh teh trideset članov skupaj, kajti po pravilih jih mora biti skoraj stalno vsaj polovica na kakšnem potovanju, da bi znanosti odprli nova, neznan ozemlja. To so pravi moderni klativitezi, ki so se združili v tem društvu. Vprašaj kateregakoli med njimi, da-li je gledal kdaj smrti v obraz, in ti bo postregel s kakšno zgodbo o nevarnostih, ki jih je prebil.

G. Henri Lhote je na primer specialist za puščave, ki jih ni doslej še noben Evropec prepotoval. Že devet let biva skoraj stalno v Sahari in obvladuje narečja tamkajšnjih rodov, skoraj bolje nego svojo materinsko.

Pred devetimi meseci, pripoveduje on sam, je v ozemlju Tauregov zajahal krepkega velbloda. Cel dan je jezdit ž njim po puščavi in je bil med kamenjem, peskom in nehom tako sam, kakor si tega v Evropi niti predstavljati ne moremo. Zvečer se je ustavil na nekem zaščitenem kraju, človek in žival sta zaspala. Ko se je Lhote ob sončnem vzhodu zbudil, je odkril nekaj strašnega: žival je bila izginila. Iskal jo je vsepovsod, končno je odkril njeno sled in njo samo. Toda velblod je začel pred njim bežati. Bil je pač navajen tureških obrazov in ko je zagledal beli obraz, se je austrašil. Lhotu je uspelo, da se je oprijel vrvi, s katero je bila žival prej privezana, toda na velblodu hrbet se ni mogel dvigniti. Velblod je dirjal na vse pretege, na zadnje je belokožca tresel proti neki skali, kjer je obležal nezavesten.

Dva dneva in dve noči je ležal ranjenemu raziskovalcu v popolni samotji, brez hrane, brez vode, bes v mrzlici. Z zadnjimi močmi mu je po dveh dneh uspelo, da je ujel neko puščavsko ptico, ki mu je s svojo krvjo vsaj za trenutek ugasil žej. Potem je spet legel v pesek in je zavest skoraj izgubil. Tretjega dne je prišla nepričakovana rešitev. Neki Taureg je bil opazil blodnega velbloda, šel je po njegovih sledovih in je raziskovalca našel na pol mrtvega. Dal mu je piti, in z veliko težavo ga je spravil na varno.

Fred Matter raziskuje Arktido, in sredi njenega večnega ledovja je doživel zgodbo, ki jo sam pripoveduje. S Charcotovo odpravo je bil ob obali Grenlanda. S svojim tovarišem Michelom Perezom se je bil s sanmi na pasjo vprego odpeljal 200 km daleč od taborišča proti severu da bi izvedel neka geološka dela.

Ko sta ta dela končala, sta se začela zabavati z lovom na vodne ptice. Matter je stopil v svoj kajak, vzel je nekoliko puške v čoln in je odveslal po ozkem vodnem jarku. Pihljal je lahek veter in voznja je šla nekaj časa dobro, ko je Matter nenadno zapazil, daje začel v toke, ki jih povzročajo plavajoče ledne mase in ki so enan največjih polarnih nevarnosti, kajti z majhnim čolnom si proti njim brez moči. Od Eskimov se je bil pač naučil, kako je treba premagovati takšne toke, toda ko bi moral svoje znanje izkoristiti, je tok njegov kajak že prvrnil. Nagonsko je bil Matter globoko vdihnil zrak, preden je izginil v vodi, a pod njeno površino je bil ujetnik svojih treh sraj, dveh islandskih pollewerjev in svojega eskimskega plašča. Voda je bila strašno mrzla, kajak je ležal obrnjen nad mozem, skoraj so ga vlekli na dno z vlačvo nikakor ni mogel na površje. Življenje in smrt sta se v teh trenutkih borila med seboj, na zadnje je raziskovalec le uspelo, da je odvrnil svoj plašč in se z vsemi silami prebil na površino.

Z zadnjimi močmi je splaval nato do roba jarka, kjer je bil že njegov prijatelj, ki ga je je hitro potegnil iz vode. Bil je že skrajni čas kajti v naslednjih sekundah bi Matter izgubil moči in Perez bi se moral vračati sam proti taborišču.

Letalski stotnik Guyot raziskuje nove zračne poti. V času, ko so bili letalci, ki bi preleteli Afriko še zelo redki, pripoveduje o svojem najhujšem doživljanju, je tetel nad najbolj izgubljenim delom Sahare. Nenadno je dobil v teku nekoliko minut občutek, da se je odprlo peklo. Zavoljo nizkega zračnega tlaka je moral leteti komaj v višini 50 m in tu ga je presretil pešeni vihar, ki je vrtil in pel v višino, da je letalec v sredi divjanja elementov izgubil vsak razgled. Tedaj se je ga prvič v njegovi karieri polastil občutek groze. Smer je bil popolnoma izgubil. Pristanek v teh po-

Velikonočne pošiljatve

Nikdar ni spomin na domovino in na svoje tako jasen in svetel kot v velikonočnem času.

Pa tudi naši domači o Velikonoči nestrpnost čakajo pisma iz Amerike.

Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatve.

Posiljite velikonočna darila v obliki denarne nakaznice s posredovanjem

Slovenic Publishing Company Travel Bureau
216 West 18th Street New York, N. Y.

polnoma zapuščenih krajih bi pomenil sigurno smrt. V svoji stiski si letalec ni vedel drugo pomoči, nego da je krožil kakor ranjena ptica. Več nego uro časa je tako krožil, preden golemu naključju, ko je zaslišal grmenje motorjev. Njegov tovariš Closse se je bil dvignil s trimotorfnim letalom, ker so Guyota že pogrešali. Sedaj ni bilo treba drugega, nego da je Guyot Closseju sledil. Guyot dostavlja svojem pripovedovanju: "Uboji Closse. Tri dni pozneje je s svojim letalom padel na tla in je zgorel. Jaz pa nisem imel prilike da bi ga rešil..."

MIŠI V ANGLEŠKI MOR-NARICI

Zadnja leta so bele miši v Angliji vedno bolj priljubljene. Seveda, če jih moremo nazvati bele, kajti ljubitelji so z različnimi poskusi sezonsa vzgojili miši za sport, kakor so mnogi drugi vseh mogočih barv. Reja miši je morda neke vrste odškodnina za praktične usluge, ki so jih nekoč izkazovale miši Angležem, ko so igrane pomembno vlogo v pomorstvu. Bilo je pred kakimi 25 leti, ko se je jelo pomorstvo resno za-

nimati za podmornice, in ko se je izkazalo, da utegnejo igrati te ladje v bodočih vojnah vazo vlogo. Takrat so bili tudi benčinski motorji slabši od sedanjih in misliti je bilo treba na akrepe v zaščito posadke pred strupeno paro benčina. Preizkušali so različne aparate, dokler ni naključje samo pokazalo na naravne zaščitnike, na miši, ki zelo občutljivo reagirajo na nevarne pline.

Miši postanejo nemirne, čim se izpremeni sestav zraka, ki ga vdihavajo. Nekaj poskusov je zadostovalo, da je angleška admiralteta kupila mnogo miši za varnostno službo na podmornicah. Vsaka podmornica je dobila po tri miši, ki so bile zaprte v udobnih kletkah blizu tankov. Za njihovo prehrano je določila admiralteta na vsako miš en šiling. Nekaj let se spremljale bele miši vse angleške podmornice in preživele so z njimi vso svetovno vojno. Takrat so že začeli bele miši gojiti in križati, ker se je izkazalo, da nekatere vrste zelo občutljivo reagirajo na strupene pline. Razvoj tehnike je pa prinesel občutljivejše in zanesljivejše aparate in miši so izgubile svojo "službo" v angleški mornarici.

Peter Zgaga

Če hočeš dobiti dva sovražnika, reci dvema grdim ženskama, da sta si podobni.

Nekateri najtežje pričakujejo izum, ki bi onemogočil živim ljudem misliti. Zlaj namreč lahko onemogočijo samo mrtvim ljudem misliti.

Iskrenost je dandanes največji luksuz, ki si ga ne morejo privoščiti niti diktatorji.

Razum ne potrebuje drugega prestola kakor glavo, a njegovo kraljestvo je lahko brezmejno, sicer ga ni.

Na zemlji bo vedno za vse pametne ljudi dovolj prostora.

Samo človeštvo je bilo dovolj neumno, da je izumilo vojno in tudi dovolj neumno, da si še vedno lasti ta nesrečni patent.

Dandanes spada med pravila olike, da pozdravljamo tudi razbojnike.

Nekoč je začel lažiti za hčerjo premožnega kmeta malopriden fant, ki je imel lepo postavbo, lep obraz, lepe manire— to je bilo pa tudi vse, kar je imel. Ona se je zaljubila vanj z vsem ognjem prve ljubezni. Oče je brnil, mati je branila, toda kdo bi ubranil mlademu modernemu svetu? Mladi svet hoče z glavo skozi zid in ga običajno prodre.

Fant je še toliko bolj silil, ker je bilo rečeno, da ji bo dal stari pet tisoč dolarjev dote. Po poroki ji je oče v jezi napisal ček za petsto dolarjev.

— To je vse, kar mi je dal— je potožila nevesta ženinu. Ženin pa s čekom naravnost k njenemu očetu.

— No, kako je pa to? — ga je drzno nahlulil. Rečeno je bilo, da bo dobila pet tisoč dolarjev dote. Tukaj jih je samo petsto. Ene niče manjka, — mu je molil ček pod nos.

— Ne smeš misliti, da je moja hči kaj prikrasana, — je odvrnil očene. — Tista ničla si ti.

Marsikaj so že dognali učenjaki, nikdar pa ne bodo popolnoma zanesljivo odgovorili na vprašanje, če ženska tudi v temi zarudi.

Če se dva na ulici pretepeata, ju ne bo noben policman miril, kajti Amerikanece smatra pretep za nekaj gentlemanskega.

Če pa stopiš na ulici k lepi neznanji ženski in ji rečeš:

— Gospodična, od vaše lepote sem ves prevzet, — te bo najbrž dala aretirati, in sodnik te bo poslal zaradi nespodobnega obnašanja v ječo.

Ženska, ki ne ljudi, ni zdrava. Ženska, ki se zaljubi, je bolna.

Neki mladenič se je proti volji svojih staršev posvetil gledališki umetnosti. Najprej je igral na diletanškem odru, potem je pa prišel na oder mestnega gledališča, kjer so mu za začetek dodelili manjšo vlogo. Izgovoriti bi bil moral samo besede: Gospod grof, v sprejemnici vas pričakuje okrog sedemdeset let stara dama.

Ves teden je ponavljal dan za dnem svoj nastop pred ogledalom, pri generalni skušnji je pa dejal: "Gospod grof, okrog sedemdeset let vas čaka v sprejemnici starejša dama."

"MIR ZA VSAKO CENO"

Znani slovenski publicist M. K. nam je poslal v objavo naslednji članek:

Mir sveta zavisi od Anglije, kajti brez nje Francija ne bo šla v vojno proti premočnim sovražnikom, kakor sta Mussolini in Hitler. Franciji tudi treba ni iti v vojno, ker jo nemara noben napasti; kvečjemu bi se morda Mussoliniju podile sline za Tunizijo, ki pa za enkrat še lahko počaka, dokler Musso s svojimi pajdašem ne o pravi posla v srednji Evropi in na Balkanu.

Francija ne more v vojno zaradi angleške oprezne mroljubnosti. Mala antanta ne opravi ničesar brez Francije. Tako nam ostane še Rusija, ki ima tako dovolj notranjih vzrokov za mir, kakor preveč zunanjih sovražnikov za vojno.

Anglija hoče imeti "mir za vsako ceno", to se pravi, da se ne bo borila za drugega kakor sama zase, in za Francijo in Belgijo samo v toliko, v kolikor nemška nevarnost napram Franciji in Belgiji ogroža tudi angleško varnost.

Izven pozicije v Evropi mora Anglija braniti svoj položaj v Sredozemlju, ki predstavlja z Gibraltarjem in Suezom angleško pot na daljni iztok, kjer so angleške posesti življenjskega pomena za Anglijo kot veselo.

Anglija se je več ali manj pobotala z Nemčijo: Odobrila je nemško okupacijo Avstrije in potrdila vse Hitlerjeve kršitve versajske pogodbe. Nemčija sicer zahteva svoje kolonije nazaj, toda to bo moralo zaenkrat počakati, ker je Hitler preveč zaposlen v srednji Evropi.

Sedaj se Anglija pogaja z Italijo. Anglija je tudi tukaj v defenzivi, ne sicer zato, ker je Mussolini močnejši, pač pa zato, ker Anglija nemara svetovne vojne, ki bi se skoraj prav gotovo izcimila iz angleško-laske.

Kaj je toraj angleški "mir za vsako ceno"? To vam je mir, za kateri je Anglija pripravi: avljena dati vsako ceno—izven svoje. Anglija hoče plačati s tujimi cenami, kakor je, na primer, avstrijska neodvisnost, roka svobodne akcije v srednji Evropi, priznanje Abesinije Italiji, Francova zmaga v Španiji.

Toda vse te cene je Anglija že plačala. Kaj ima toraj še dati Mussoliniju? Zapomnimo si, svojega ne bo dala ničesar! Tam je Čehoslovaška, tudi Jugoslavija, s katerimi Anglija še lahko razpolaga. Hitler naj ima Čehoslovaško, Musse naj si pa z Jugoslavijo pomaga, kolikor more in zha. Angleške koristi pri tem ne bodo nič trpele. Kaj naj pa Angleži Mussolinu dajo? Mar Špansko? Španske mu ne morejo zaupati, ker bi bil njih Gibraltar preveč v nevarnosti in tako cela zgradba angleškega imperija. Nekaj mu morajo dati, ker je tudi Hitler svoje dobil.

Tu je na razpolago samo Jugoslavija. Kakor hitro bo toraj Hitler udaril na Čeha in bo Jugoslavija v svoji zvestobi napram Mali antanti korakala proti Madžarski, ki se bo pridružila Hitlerju pri razkosavanju Čehoslovaške, tako hitro bo vkorakal Musso v Slovenijo in Zagreb.

Ali bi se mogli Jugoslovani braniti? Edino, kar bodo v stanu, je povleči svojo armado za meje predvojne Srbije, da vsaj nekaj rešijo.

Že po londonskem paktr, kjer so zavezniki prisodili pretežno del Dalmacije in celo primorje Italiji, ima Laharija "pravico" do jugoslovanske obale, in te "pravice" se Lah niso nikdar odrekli. No, ker pa sama obala ne more živeti brez zaledja, si bodo vzeli še to, pa mir besedi.

Mussolini in Hitler delata v srednji Evropi in na Balkanu, kar hočeta; Anglija se temu ne bo protivila, in ker Anglija ne bo proti njima nastopila, tudi noben drugi ne bo.

Pričakovati moremo toraj, posebno mi, Slovenci, kar najhujše za bližnjo bodočnost.

Ne daj Bog! Toda bojim se za našo Slovenijo in Jugoslavijo.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.55	Din. 100		Za \$ 6.35	Lir. 100	
\$ 5.00	Din. 200		\$ 12.25	Lir. 200	
\$ 7.20	Din. 300		\$ 20.20	Lir. 500	
\$ 11.65	Din. 500		\$ 57.00	Lir. 1000	
\$ 23.00	Din. 1000		\$ 112.50	Lir. 2000	
\$ 45.00	Din. 2000		\$ 167.50	Lir. 3000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO RO NAVEPENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLE

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedenih, badih v dinarjih ali lirah dovoljamo še boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 1.— morate poslati	\$ 5.70
\$ 10.—	\$ 56.85
\$ 15.—	\$ 85.25
\$ 20.—	\$ 113.65
\$ 25.—	\$ 142.05
\$ 30.—	\$ 170.45

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CENI LETNE ZA PRISTOJNO SI.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

EDINA SLOVENSKA POGREBNIKA

V NEW YORKU IN OKOLICI
PETER JAREMA Mme. JULIJA JAREMA

(za moške) (za ženske)
Pogreb \$110. in VEČ

Predno greste kam drugam, pa če je še tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za pojasnilo.

Jamčimo, da boste z našo postrežbo popolnoma zadovoljni.
129 E. 7th ST., med 1. Ave in Ave A 707 PROSPECT AVE., vogal 155 St.
NEW YORK Tel.: ORchard 4-2568 BRONX Tel.: MElrose 5-6377

Važno za potovanje

Kdar je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vred naša dolgotrajna služba vam zagotovo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preizkušnje, da je potovanje nevarno in hitro. Vse se uspešno obrne na nas za vse pojasnila.

Na preizkušnjo vas badih preizku za potovanja dovoljenja, potni list, vizje in oplo vso, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljan naj ne odlašajo da zapadnega trenutka, ker predno se dabi in Washingtona potratno dovoljenja. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pridite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje vam, da boste potni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

KAZALEC USODE

Vsakomur, kdor pride kdaj v Florencia, se utegne zgoditi, da se njegova ura nenadoma ustavi. Naj nikdar ne izgubi dobre volje, marveč naj gre s svojo trmoglavo urico k urarju Luigijsu Sassettiju. Izlaha moreš najti njegovo trgovino — le majhna trgovina je to — v stranski ulici, konec velikega sprehajališča, ki mu, žal, ne vem več imena. Luigi Sassetti je na glasu, da je izborni urar, in če ni popravilo preveč zamotano, moreš vzeti popravilno uro kar koj s seboj. Seveda boš moral malo počakati, a kdo ne bi rad čakal, če se mu ta čas skrajša z zanimivo, in kakor mu urar tudi obljublja, tudi resnično zgodbo.

"Ali menite, da nisem postal?"

Rekel sem mu, da nimam vzroka tako misliti o njem.

A Sassetti se ni dal več potlačiti.

"Monsignore, človek, ki je meral nekoč skoraj s svojim življenjem poplačati majhen pregrešek, bo ostal do smrti pošten, ali ne?"

In se preden sem ga mogel zavrniti, da nikakor ne zdavjam o tem, je Sassetti že začel pripovedovati:

"Ah, tak majhen pregrešek je bil to, ki sem ga zakrivil takrat — mislim, da je odlejel, ko se je to zgodilo, minilo že deset let ...

Bilo je nekega dne v maju, še zdaj natančno vem, da je bil dan lep kot današnji, ko je v to prodajalnico stopil tuj človek. Imel je velike, temne oči in barva njegovega obraza ni bila dosti svetlejša.

"Urugvaj," sem si dejal, "je njegova domovina."

Ura, ki mi jo je izročil, je bila jako dragocena, česar nisem spoznal samo jaz, marveč bi bil to videl vsakdo na prvi pogled. S petimi rubini je bil obdan ozki rob okrog številnice.

Pozval sem tujca, naj kar v prodajalnici počaka dotle, dokler ne bom popravil ure, saj je bila le malenkost v neredu. Takoj sem sprevidel, da ne bo trajalo popravilo dalj kot pol ure. A on me je kar na kratko zavrnil, rekoč, da je njegov hotel prav v bližini in se bo čez pol ure že vrnil.

Ni poteklo četrt ure, ko sem uro že popravil. Bog mi je priča, da nisem imel še niti ene slabe misli, ko sem se mahoma spomnil, da imam tudi sam nekaj rubinov v trgovini, ki so bili glede na velikost in barvo

skoraj enaki tem na uri, le to je bilo drugače, da so bili ti prištni, moji pa iz stekla. Če bi se moji rubini prilegali tej uri? sem vprašal. Saj bi se lahko prepričal o tem. In sem to storil. En sam kamenček sem vzel ven in sem vložil ponarejenega.

Pravkar sem držal uro v iztegnjeni roki in sem smehljal, ko je prišel tujec nazaj. Ta druga četrt ure je zares minila kot minuta in roka se mi je nalahno tresla. In sem uro kar tako, držeč jo v iztegnjeni roki, izročil tujcu.

"Natančno jo pogledajte," sem se rekel tujcu, "ura je posebnost lepa."

Če bi se bil tem besedam kaj začudil, bi mu bil koj povedal resnico.

A on je le dejal: "Prav imate, ura je zares lepa," in se je celo smehljal.

Ko je plačal in odšel iz prodajalnice, sem bil že tat.

Čez tri ure nato se je tujec spet vrnil. Kakor mi je sam povedal, se mu je žele potegniti, ko je stopil iz trgovine, zbudil um zaradi mojih čudnih besed. Neki draguljar, kateremu je dal uro pregledati, mu je potrdil, da je en rubin ponarejen. In zdaj je stal pred menoj in zahteval svoj rubin nazaj. Govoril je brez najmanjše jeze in prav to vedenje me je zadelo, če bolj občutno kakor dejstvo, da sem kot tat stal pred njim.

Sleherno besedico njegovega svarila, ki jih je tujec govoril, sem si do današnjega dne zapomnil.

Skušal sem na pojasniti svoje dejanje, kakor se je bilo izvršilo, da bi me bolj mogoče sodil. Mirno me je poslušal in mi nato odgovoril:

"Da, da, priložnost je mati tatov. A kakor tatove poraja, tako jih tudi kaznuje, kdor ni kaznovan z drugačno kaznijo. Zakaj priložnost, ki poraja tatove, in priložnost, ki prinaša kazen, imata skupno mater in to je čas."

In ko je odšel, je se rekel — in zdela se mi je, da precej škodoželjno.

"Vi ste urar. Vam je čas še posebno blizu. Torej varujte se!"

Spčetka sem bil prestrašen, ker nisem razumel tujčevih besed in so se mi zdele skrivnostne. Potem pa sem se jim le smejal, ko sem videl, kako je bilo tujčevo svarilo nespametno in da si jih je privoščil le

kot dovtip. Saj, sem si mislil, kako bi le mogel čas, ki je neviden, sploh kaznovati? Ali naj bi se mogoče iztegnil kakor roka in me popadel? Ker sem urar, da naj se še posebej varujem časa?!

Toda nekako čez leto nato se nisem več smejal. Nekega popoldneva sredi poletja se je zgodilo:

K meni je prišel cerkvenik katedrale Sv. Katarine, ker bitje cerkvene ure nekaj ni bilo v redu. Zaklenil sem trgovino in šel koj s cerkvenikom.

Težavna pot je za človeka, preden se povzpne po mnogih ozkih stopnicah polževnega stopnišča navzgor in stoji nato visoko zgoraj v stolpu, še dosti višje nad vsenimi strehami mesta. Dobro uro sem imel opravka z uro, saj je moči v tistem polmrazu v stolpu le počasi delati.

Mimo tega je bila še huda vročina tistega dne, ki se je vsa nabrala med tramovje stolpa, da mi je bilo ko v razbeljeni peči. Ko sem bil dolenča popravilo, sem se mogel komaj držati na nogah, tako sem bil ves oslabiljen in prvo, kar sem nato stetil, je bilo, da sem hlastnil po zraku, po svojem zraku.

Če gledaš s ceste na številnice cerkvene ure, moreš zapaziti na mestu, na katerem se vrtila kazalec, majhno odprtino. Ta odprtina pa je v resnici dosti večja kakor jo je videti od spodaj: glavo moreš vtakniti skozi njo. In skozi to odprtino sem zares vtaknil glavo in globoko zajel sapo.

Ko sem nekoliko časa gledal dal na ulico, sem nenadoma začutil, kako me nekaj pritiska na vrat. Hotel sem hitro umakniti glavo, a ni šlo več, prepezo je bilo.

V svoji omotici od vročine nisem nič več mislil na to, da sem bil pognal uro naprej, ki je med popravljanjem stala. Mali kazalec cerkvene ure se je od zgoraj ulegel na moj vrat in pritisk je bil od minute do minute hujši.

Začel sem kričati, klicati na pomoč, a nihče me s ceste ni mogel slišati. Od sekunde do sekunde se je večala moja groza, vedel sem da bo šel čas s svojim kazalcem le še nekaj centimetrov naprej, pa se bom klavirno zadrlil; kazaice ure me bo zadavil.

Tedajci sem mahoma zaslusal one čudne tujčeve besede: "Varujte se časa!" Zdaj sem vedel, da čas ne zna le kaznovati, ampak tudi moriti.

Cerksnovnik, ki je kar tako

Psi v vojski

V svetovni vojni so rabili v vseh armadah pse v gotove namene in nedvomno jih bodo rabili še bolj v bodočih vojnah. Angleški pisatelj Harold Albert opisuje, kako je angleški Rdeči križ zdresiral mnogo psov na stražilih in živih ljudih, da bi jih naučil ne zmeniti se za mrtve in stati na straži pri ranjenih. Psi so nosili na hrbtu torbice s potrebnimi za prvo pomoč in tako se je lahko marsikateri ranjeni vojak za silo obvezal, čim ga je pes našel. V flanderskih močvirjih so se ovčarji bolj obnesli kot vprega za strojnice nego konji. Vohali so sovražnika že od daleč in izogibali so se mu tako spretno, da strojnice niso prišle v sovražnikove roke. Na ruskem bojišču so uporabljali polarne pse, opremljene s protiplinskimi maskami, da so donasili strelivo. Na italijanskem bojišču v Alpah so prinašali psi živila in vlekli telefonske žice po pečinah, človeku in megom skoraj nedostopnih.

Zdaj dresirajo pse v vojaške svrhe skoraj v vseh državah. Največjo skrb pa posvečajo dresuri vojaških psov v Nemčiji. Tu ima vsak pešpolk svoj oddelek psov, ki se udeležujejo vseh vojaških vaj. Nemčija ima zdaj okrog 50.000 za vojno zdresiranih psov. V Jeni imajo celo bolnico, namenjeno izključno vojaškim psom.

prisel navzgor, da bi se malo razgledal, mi je v poslednji sekundi rešil življenje.

A kazen, kazen za svoje dejanje sem bil s prestano smrtno grozo zares prejel.

Sassetti je vzel lupo z očesa, zaprl je pokrovček moje ure in dejal:

"Tako, gospod, ura je popravljena."

Georges Ohnet:

Zadnja Ljubezen

V svoji plemenitosti ste se mi sami ponudili, da me odvedete k Lucii. Sami dobro veste, da je edino, česar ne morem, nočem storiti. Umreti? To je kaj enostavno. Zapustiti vas — to je izključeno.

— Zakaj? Ker nisi prost, ker bi prekršil svoje dolžnosti do mene? Saj vendar mora biti tu pot, po kateri prideš do svoje svobode. Zakon je naju združil, on bo naju ločil. Saj se lahko ločiva.

— Ločitev? Ali ste to vi, Mina, ki tako govorite, tako pobožna žena, vneta katoličanka?

— Ah, kaj mi mar vera, kadar gre za tebe? Kaj se bo zgodilo z mojo pobožnostjo, če se boji z moj ljubeznijo? Razumi dobro, kaj ti pravim. Videč te nesrečnega sem prišla v svojem obupu tako daleč, da mislim samo še na to, kako bi ti pomagala. Moj bog si ti, in jaz sem pripravljena žrtvovati ti več, nego svoje ozirom redosolke: radost živeti ob tvoji strani, kar je edina moja sreča na zemlji. Ločim se od tebe, ti pojdeš, jaz pa ostanem tu. Ti boš imel pravico vzeti drugo ženo, jaz bom pa živela in vedela, da je ona tvoja, videla bom otroke, ki jih boš imel z njo, dočim ostanem meni samo prijeten spomin, da si bil moj, da je vse to bilo in pa grenka zvest, da tega ni več.

Armand je pa odkimal z glavo, rekoč:

— Take žrtve ne morem sprejeti! Vez, ki naju vežejo, so večne.

— No, torej zakaj pa bog ni napravil tvoj oroj? Ta hip sem tako razburjena, da sem pripravljena na vse. Primi me za besedo, ne oklevaj, požuri se! Kar sem obljubila, tudi storim, pa čeprav bi bilo v nevarnosti moje zveličanje. Drugič bi me pa morda ne našel več tako pripravljeno. Zdaj sem pripravljena odgovoriti se vsem tem praviciam, tudi najdražji in zame najsvetejši. Odloči se torej hitro, ne pusti me dolgo premišljati.

Vsa iz sebe je sklenila roke in v trenutku, ko

ga je hotela pregovoriti, da bi privolil v ločitev, je vroče molila, da bi tega ne storil. Armand se je bil pa že obvladal in pred veličine te bolesti, še večjo od njegove, je povsem pozabil nase.

— Nikoli, Mina, ne danes, ne kadarkoli ne pristane na to, kar mi predlagate. Mar mislite, da bi bil srečnejši, če bi živel z drugo? Izpremenil bi samo svojo bolest. Globoko sem vdan nikar ne dvomite o tem in odklanjam svobodo za ceno vaših solza. Ločitev je morda pameten izhod za tiste, ki se nimajo radi. To je konec dvojne ravnodušnosti ali izhod iz dvojne nezvestobe. Ločitev pa ni za moža in ženo kakor sva midva. Ona lahko uredi čisto gnotne zadeve, čuvstva pa ostanejo nedotaknjena. Nama bi s tem ne bilo pomagano.

Mina ga je pazljivo poslušala. V svojem navdušenju je videla za hip, kako se odpira nebo. Dvignila je oči in pozabila na zemljo. Zdelo se ji je, da se dviga njena očistena, utešena in pomirjena duša k nebu, toda v naslednjem hipu je žarek luči ugasnil in zopet je bila tam, kakor prej samo, da se je bila polegla njena groza nad Armandovim samomorom. To, česar se je tako bala, je bilo samo odgodeno. Sam se ne bo ubil, pač bo pa umrl, ker se ne oklepa življenja, ker mu je usoda namenila tak konec.

— Dobro, — je dejala: zahvaljujem se vam za vaše tolažilne in bodrilne besede. Pravico imate odkloniti mojo žrtve, jaz pa sprejemam vašo obljubo in hočem živeti v zvesti, da ne boste več poskušali končati si življenja. Ali mi obljubite to še enkrat?

— Da, obljubim vam. Toda to bi bilo zelo enostavno, Mina.

— Ne vračate se k tej misli, mučite me!

Dvignila je k njemu oči, da bi se prepričala po izrazu njegovega obraza, da-li misli resno. Potem je pa pripomnila boječe:

— No, zdaj lahko mirno odidem, kaj ne? (Dalje prihoduje.)

Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUK

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA: Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.

Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA: Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Samarih. — Med Jeridi.

Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA: Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.

Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA: Brata Aladija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.

Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaročnik z zaprekami. — V golobnjaku. — Mohamedanski svetnik

Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA: Isseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden. — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.

Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA: Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Naoči, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.

Cena \$3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

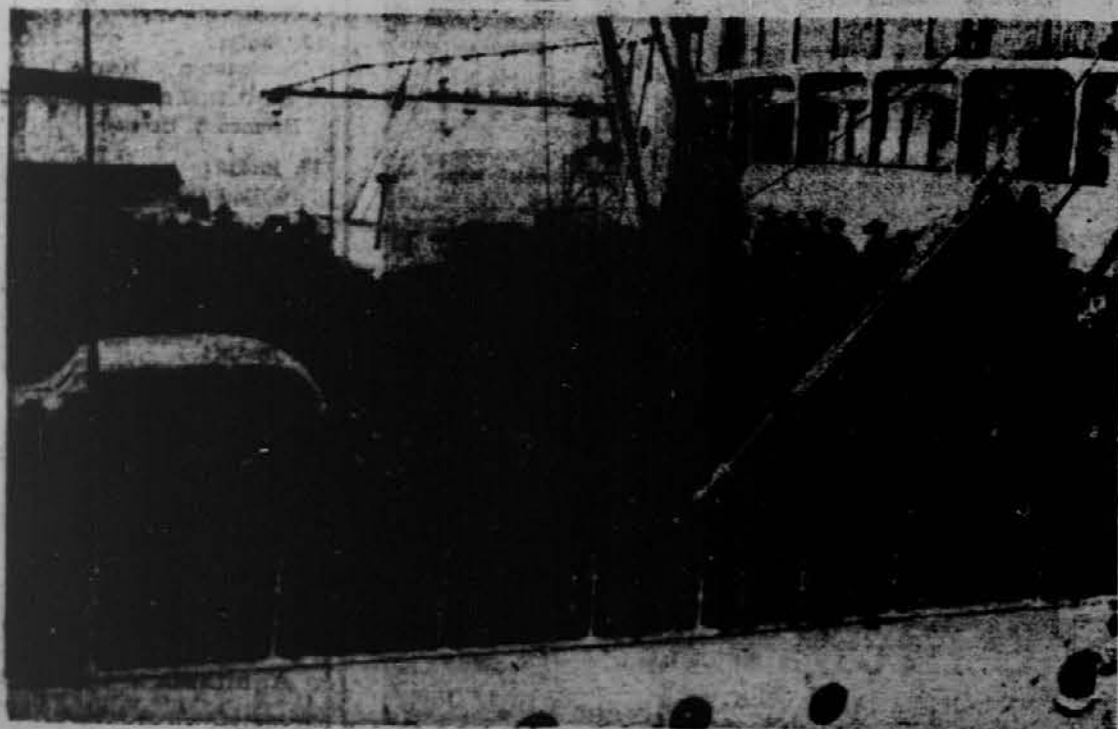
Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot.

Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

AMERIŠKI VOJAKI SE VRNEJO

Ameriški transportni parnik "President Grant" je izkrcal v Tacomi, pristanišču v državi Washington, posadko 15. pešpolka, ki je bil v službi v Tiensinu na Kitajskem.

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

ŠKRJANČEK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

63

Anita jo začudeno pogleda.
"Ali vaše sree ni več prosto?"
Herna zardi in v zadregi gleda Aniti v obraz. Nato pa se dostojanstveno vzravnja in pravi resno in iskreno:
"Ne, gospica Anita, moje sree ni več prosto, četudi popolnoma brezupno ljubi. Pa tudi, če to ne bi bilo tako, barona Fuchsa ne bi poročila, ker ga ne ljubim. Prosim, pojasnite mi vendar, da mi ga ne bo treba zavrniti. Neizmerno bi mi bilo mučno."
Anita naenkrat stopi k njej in jo pritisne k sebi.
"Junaska ste, Herna. Rada vas imam; ali hočete postati moja prijateljica?"
Herna od veselja zazari obraz. Ginjena objame Anito.
"Tukaj zopet vidite, da me nebo obsipi s srečo. Vse se mi izide v srečo. Komaj mi pride na pot kaj neprijetnega, že takoj pride zopet sreča. V mojem sreču stoji že davno kot moja najljubša prijateljica, kajti od vas mi prihaja toliko dobrega. Ako hočem biti vaša prijateljica — ti moj ljubi Bog — kako rada — hvala vam, hvala vam iz celega srca," pravi smeje in med solzami.
Objamete in poljubite se in si iskreno gledate v oči.
Anita pravi tiho:
"Verjemite mi, Herna, nisem nič manj zapuščena kot ste vi in potrebujem prijateljico ravno tako kot vi. Saj sem vendar sama na svetu. Moj varuh je umrl, Gunnar pa, ki mi je v resnici dober in odkrit prijatelj, se more le malo brigati za mene. Moja mačeha in polsestra pa sta mi skoro sovražni. Tako nimam nobenega človeka."

Herna jo plaho pogleda.
"Ali vas smem nekaj prav zaupno vprašati?"
"Kot moja prijateljica, seveda!"
"Najprej sem mislila, da vam je ravnatelj Lundstrom več, mnogo več, kot pa samo prijatelj."
Anita pa mirno zmaje z glavo.
"Ne, Herna, prevelika prijateljica sva, da bi si mogla biti kaj več."
Herna se oddahne.
"To sem tudi že sama opazila."
Toda prav nič se ne dotakne misli, da bi bil Aniti Frank Soltan kaj drag. Ve, da bo Anita v srčnih zadevah ravno tako molčala, kot sama.

Obe ste vedeli, komu ste podarili svoje sree, ne da bi le s sopo o tem kaj izdali.
Nekaj časa se je razgovarjale o drugih stvareh, zaton pa mora iti Herna k otrokom. Anita Herno objame, da ji bo še dalje stala na strani glede Kurta. Svetuje pa ji, da naj še malo časa mirno počaka, ako jo bo v resnici resno prosil za roko. Ako ga zavrne, mu ne bo prav nič škodovalo in zaradi tega svoje službe tudi ne bo izgubila, za to bo že Anita skrbela.

Gunnar gre po kosilu v svojo sobo. Ko je bila enkrat zadeva glede sodov končana, je imel zopet enkrat čas misliti na svoje zadeve. In ob nedeljah zopet premišlja o tem, kako bi mogel dobiti dokaz, ako sta Kurt in njegova mati v resnici vzela oporoko in na kak način. Da se mora pri tem poslužiti kake zvijače, se mu zdi brez dvoma. Naravnost ni mogel ničesar doseči. Z notarjem je zamen vse preiskal, tudi pisalno mizo svojega očeta v njegovi pisarni, toda ničesar nista našla, kot samo nekatere sezname na listkih s številkami, ki so prav gotovo označevale posamezna volila, pri katerih pa ni bilo nič omenjeno, kar bi moglo služiti za kak dokaz.

Vedel pa je, da Kurt in njegova mati se vedno skrbno pregledujeta pisma, česar prej nista nikdar delala. In na to zida Gunnar svoj načrt. Ako je Kurt v resnici izgubil ovček z vsebino, bo moglo zvijačno pismo imeti kak uspeh. Zato se Gunnar odloči, da napiše tako pismo. Najprej sestavi tako pismo in vsako besedo natančno pretehta. Ako se mu ta zvijača ne posreči, tedaj mora skrbeti za to, da Kurt in njegova mati ne bosta mogla niti najmanj slutiti, da je prišlo pismo od njega. Ko je zadovoljen z vsebino pisma, takoj napiše na pisalni stroj.

Važno je bilo, da poštni pečat ne bo sumljiv. Zato se pelje v Koblenz, ne da bi kdo vedel za njegovo pot. Tam vrže pismo v nabiralnik in se takoj vrne na Lindeck ter je pri črpanju zopet z vsemi domačini. Vse je šlo dobro, oba vlaka je dobil točno, da mu ni bilo nikdar treba kaj čakati. Nikdo ni opazil, da je sploh odšel z Lindecka.

Ko sta se Anita in Herna po čajanki odpeljali z otrokoma, pravi Gunnar smeje Aniti:

"Vzemite me saj s seboj, Anita; danes mi je dolgočas in moram sedeti poleg Soltana."

Anita mu smeje priklina.

"Rada, prijatelj Gunnar, kar naglo se pripravite za vožnjo, peljali se bomo ob Reni."

Prav zadovoljen je Gunnar, ko na Herminem obrazu zapazi svetlo rdečico in ji oči zazare. Vesela je tedaj, da je šel z njimi. Toda Kurt in Inga ježno stojita poleg, ko avtomobil odpelje. Kurt se huduje, ker mu ni prišlo na misel, da bi si izgovoril zadnjega prostora v avtomobilu. Inga pa je bila nejevoljna, da se je Gunnar, ki ga je že smatrala za svojo lastnino, odpeljal z učiteljico. Med njima je opazila marsikateri pogled, ki se ji je zdel sumljiv. Sicer ji njena oholost ni dovoljevala, da bi bila ljubosumna na učiteljico, pa vendar je bila ljubosumnost, ki se je je oprijela. Zato sklone, da bo zgrabila za celoto. Gunnar je moral spoznati, da ima pri njej lepo priložnost in se potem prav gotovo ne bo več brigal za malo učiteljico, pa če je še tako lepa. Ž njo se pač ni mogla primerjati, četudi je bila zelo mlada in najmanj deset let mlajša od nje. In mogoče ne znajo računati. Torej — ne več dolgo odlašati.

To zapoved si da sama.
Medtem ko vozi avtomobil s štirimi veselim odraslimi in ravno tako dvema veselima otrokoma ob Reni, premišljuje Inga, kako bi mogla Gunnarja najhitreje pripraviti do tega, da bi jo prosil za njeno roko.

(Dalje prihodnjč.)

SLIKA IZ DANASNJEGA ŽIVLJENJA

Brezposlenec in veteran svetovne vojne Robert Barnes in njegova družina, ki bivajo v bližini Daysville, Tenn. Barnesovi so izgubili dom in so bili primorani nastaniti se v šotoru izvan mesta.

Razne vesti.

RAZBOJNIKA.

Dva nevarna razbojnika in morilca, Joseph Sabatier in Michel Basson, sta ušla iz kaznišnice v Albiji na Francoskem.

V tej kaznišnici dobi lahko vsak jetnik, če se dobro vede, ob koncu tedna po eno knjigo iz kaznišniške knjižnice. Ko je v zadnjih dneh knjižničar zjutraj delil nove knjige in je imel obe roki polni dela, je dobil nenadno hud udarec s steklenico po glavi, da se je nezavesten zgrudil na tla. Sabatier in Basson, ki sta izvršila ta nevarni napad, sta se splazila nato do višjega paznika svojega oddelka. Med potjo je bil Sabatier iztaknil lopato za premož in jo uporabil kot orožje.

Nekoliko korakov naprej sta zločince pobila nekega drugega paznika, preden so mu mogli presenečeni tovariši priskočiti na pomoč. Med padcem je izgubil ključ, s katerim sta si zločince nato bliskovito odprla vrata na dvorišče. Tam sta našla dve kolesi, s katerima sta šla skozi glavni izhod, ki je bil za čudo odprt, na prosto.

Za ubežnikoma se je začel pogon. V najkrajšem času so obvestili orožništvo, ki je takoj zasledilo vse ceste v okolici. Begunca sta bila medtem ostavila kolesi in sta ukradla avto, ki je stal ob cesti. To cesto so zapirali na ta način, da so postavili velik kmečki voz preko nje.

Kaznjence, ki sta pribežela po cesti, sta poskusila utreti si pot med to oviro in obcestnim drevesi. Zalezla sta se z vso silo v neko drevo. Predno so prišli brozniki, saa bežala nepoškodovana iz razbitega avta in stekla vsak v svojo smer. Basson je izginil v bližnjem gozdu.

Sabatier je pritekel na neko kmečko dvorišče, kjer je odkril drugo kolo, s katerim je zdirjal naprej. To kolo je bilo last nekega policijskega uradnika.

Medtem je prejel predsednik albijskega letalskega kluba sporočilo o begu obeh zločincev.

Takoj je pripravil svoje sportno letalo in ju je začel zasledovati. Njegovo letalo se je pojavilo baš v trenutku, ko je avto z obema razbojnikoma treščil v drevo in letalec je potem videl, kako je eden izmed obeh izginil v gozdu, drugi pa se je polastil kolesa. Tega je zasledoval. Zločince sprva ni opazil, da leti sportno letalo za njim. Šele ko se je spustilo nižje in je pilot oddal nanj dva strela, je skočil s kolesa in stekel preko polja proti gozdu. Tam je letalec izginil izpred oči.

Ta gozd je orožništvo hitro obkolilo in ker ni verjetno, da sta zločince iz njega že pobegnila, upajo, da ju bodo kmalu prijeli.

ODKOD BIKOBORBE.

Na Grškem je pred kratkim izšla znanstvena obravnava, ki dokazuje, da so bikoborbe prav za prav že stara grška navada. V tisti obravnavi je rečeno, da so Grki že v 9. stoletju pred Kr. poznali in negovali bikoborbe ter jih hodili gledat. Obravnava navaja več mest iz raznih starih grških pisateljev, ki poročajo, da so bikoborbe že v starem veku bile udomačeno in priljubljena zabava po vsej Grčiji, zlasti pa v Tesaliji. Kajpada takrat niso spuščali v areno po enega samega bika, kakor delajo dandanes Španci, temveč so spustili naenkrat kar celo čredo. Kadar pa so bile slovesnosti posebno velike, so spustile v areno kar po 15 bikov, s katerimi so se potem bikoborci morali bojevati. Samo po sebi je umevno, da so bili bili, kadar jih je bilo več skupaj, mnogo bolj divji in nevarni v boju.

Obravnava pa se ne dotakne vprašanja, ali so to grško navado pozneje presadili na Špansko ali pa se je na Španskem razvila bikoborba kot samosvoja narodna zabava. Nekateri mislijo, da se je ta stvar na Španskem samostojno razvila, ker je kaj takega docela v skladu s razburljivim značajem južnjaškega naroda.

ZAVOLJO GOLOBOV NOŽ POD REBRA.

NOVO MESTO, 25. marca.
— Res raznoliki so med našim narodom vzroki pretepov. En

tak nenavaden vzrok velja tu zabeležiti. Nekje na Dolenjskem sta se dva posestnika zadnji čas grdo gledala zaradi golobov. Lojzetovi golobje so gnezdili na Antonovi hiši. Zato so Lojzetovi otroci vedno hodili k Antonovim ogledovat gnezda.

Anton se je zaradi tega vedno jezil menec, da hodijo otroci krast na podstrešje. Šel se je pritožiti k Lojzetovi ženi, ki je bila sama doma. Seveda je nastal vrišč in prepir. Anton je udaril Lojzetovo ženo, kar je seveda potožila svojemu možu, čim se je vrnil domov. Lojze je nato komaj čakal prilike, da se zneče nad Antonom. Ko sta se kmalu nato srečala na travniku, sta si bila brz v lasih. Vrgla sta se po tleh in tedaj je Anton izvlekel nož, pa je Lojzeta primerno in precej globoko pobožal po trebuhu. In medtem ko se je Lojze zvijal od bolečine, je Anton zmagovalno zbežal domov. Lojzeta so nato poiskali domači in sosedje ter poskrbeli za prevoz v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu, kjer upajo nevarno ranjenemu posestniku rešiti življenje.

SKUPNO POTOVANJE V STARO DOMOVINO BREMEN

Z BRZOPARNIKOM

3. JULIJA, 1938

BRZI VLAK V CHERBOURGU ZAJAMCI UDOBNO POTOVANJE DO LJUBLJANE

Potnike bo spremljal
IG. HUDE
Uradnik Slovenic Publishing Company
216 W. 18th Street New York, N. Y.

Strokovnjaški nasveti glede vizejev za priseljence in obiskovalce

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

"Naši Kraji"

VSAK bi rad šel s svojo družino na obisk v staro domovino in jim razkazal lepote svoje rojstne dežele. Seveda, ta srečna priložnost ni vsakemu dana, pač tukaj je prilika, da prinesete te lepote, ki je vaša dedščina, v vaš dom. Sleherni, ki je imel to knjigo v roki, je bil ginjen. Z radostjo in ponosom jo beste pokazali vašim sosedam.

Slike so v bakrotisku, tiskane na dober papir in samo na eni strani, v velikosti 5 x 7 1/2 inčev.

Ta krasna knjiga vsebuje 87 slik vas stane samo

1

NAROČITE PRI:

KNJIGARNI "GLAS NARODA", 216 WEST 18th ST., NEW YORK

VSE PARNIKE

in
LINIJE

ki so
važne za Slovence

zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

14. aprila:	Europa v Bremen
16. aprila:	Rex v Genoa
20. aprila:	Lafayette v Havre
Aquitania v Cherbourg
22. aprila:	Queen Mary v Bremen
Roma v Genoa
27. aprila:	Queen Mary v Cherbourg
Ile de France v Havre
30. aprila:	Paris v Havre
Comte di Savoia v Genoa
2. maja:	Europa v Bremen
4. maja:	Normandie v Havre
New York v Hamburg
6. maja:	Vulcania v Trst
10. maja:	Bremen v Bremen
11. maja:	Queen Mary v Cherbourg
Hansa v Hamburg
12. maja:	Champlain v Havre
14. maja:	Rex v Genoa
18. maja:	Normandie v Havre
Europa v Bremen
21. maja:	Saturnia v Trst
25. maja:	Queen Mary v Cherbourg
27. maja:	Lafayette v Havre
Bremen v Bremen
28. maja:	Comte di Savoia v Genoa
1. junija:	New York v Hamburg
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre
3. junija:	Europa v Bremen
4. junija:	Rex v Genoa
7. junija:	Ile de France v Havre
8. junija:	Queen Mary v Cherbourg
Hansa v Hamburg
11. junija:	Rex v Genoa
Columbus v Bremen
Champlain v Havre
15. junija:	Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
Bremen v Bremen
18. junija:	Comte di Savoia v Genoa
Aquitania v Cherbourg
21. junija:	Lafayette v Havre
Europa v Bremen
22. junija:	Queen Mary v Cherbourg
Ile de France v Havre
25. junija:	Vulcania v Trst
29. junija:	New York v Hamburg
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
2. julija:	Bremen v Bremen
Champlain v Havre
Rex v Genoa